

Půlnoc se konečně blíží,
už vyzvánějí, mám to tak rád.
Já jsem ten, kdo se tiše do snu plíží,
až mě zachvátí hlad.

Jako bych tu cestu znal, spěchám po střeších
a pach krve štve mě dál, mám sám ze sebe strach,
mám sám ze sebe strach.

Slunce už zapadlo, nastala noc.
Přicházím a tak poznej mou moc.
Hvězdy jako démanty, do dálky zvou.
Vydej se za nimi, pojď se mnou!

Sladká je jemná kůže, sladký je políbení.
Vykvetla rudá růže a my jsme zasnoubení.
Blouzníš v horečkách.

Nezavírej okno, nemohl bych dál,
hlad by se mnou do rána lomcoval.
Hlad děsivej a hroznej a ty zatím spíš.
Otevři mi, otevři, až mě uslyšíš.

Ráno jsi holčičko bledá,
všichni se ptají po tvém zdraví.
Doktor marně příčinu hledá
a zbytečně doufá, že prášky to spraví.

Jako bych tu cestu znal, spěchám po střeších
a pach krve štve mě dál, mám sám ze sebe strach.
Sladká je jemná kůže, sladký je políbení.
Vykvetla rudá růže a my jsme zasnoubení.
Padáš do hlubin.